

هزینه - منفعت درمان بیماران افسرده در سیستم بهداشت و درمان استان کردستان در سال ۱۳۷۲

* دکتر احمد قاضی زاده

چکیده

مقدمه: ادغام خدمات بهداشت روانی در مراقبتهای بهداشتی اولیه (PHC) در کشور، ایجاب می‌کند که جنبه‌های اقتصادی این برنامه مورد توجه قرار گیرد. این پژوهش با هدف بررسی اثرات اقتصادی برنامه ادغام در درمان بیماران افسرده در استان کردستان صورت گرفته است.

مواد و روشها: ۵۷ بیمار افسرده شناسایی شده در جمعیتی که در سال ۱۳۷۲ تحت پوشش برنامه بهداشت روانی ادغام شده در PHC بوده‌اند (گروه مورد)، با ۶۰ بیمار افسرده در جمعیتی که تحت پوشش این برنامه نبوده‌اند (گروه شاهد) مورد مقایسه قرار گرفته‌اند. این دو روش درمان به عنوان متغیرهای مستقل، در ارتباط با متغیرهای وابسته، هزینه، منفعت (تبعات اقتصادی افزایش ساعات کار بیمار و کاهش مراقبت خانواده از بیمار)، مراجعات سرپاپی و روز بستره، با استفاده از تکنیک تحلیل هزینه - منفعت (Cost-Benefit analysis) مورد مطالعه قرار گرفته‌اند. روش جمع آوری اطلاعات تکمیل پرسشنامه از طریق مصاحبه با خانواده‌های بیماران و بررسی پرونده‌ها بوده است.

نتایج: یافته‌های تحقیق نشان داد که میانگین مراجعات سرپاپی در گروه مورد بیشتر از گروه شاهد است ($P < 0.001$). متوسط هزینه سالانه هر بیمار در گروه مورد بیشتر از گروه شاهد و میانگین منفعت در گروه مورد بیشتر از گروه شاهد بوده است ($p = 0.000$).

نتیجه‌گیری: در تحلیل نتایج حاصل در این پژوهش بعد اثر بخشی برنامه ادغام بهداشت روانی در PHC به صورت افزایش مراجعات سرپاپی بیماران افسرده، کاهش هزینه و افزایش منفعت تجلی یافته است.

واژه‌های کلیدی: هزینه-منفعت، درمان، بیماران افسرده، مراقبتهای بهداشتی اولیه.

مقدمه

محافل بهداشتی، به دلیل ویژگیهای تشخیصی آن وجود دارد. یکی از طرق ارزیابی هر برنامه بهداشتی بعد اقتصادی اثربخشی آن است که متأسفانه در سیستم بهداشت و درمان کشور کمتر مورد توجه قرار گرفته است. توجه به بعد اقتصادی در برنامه ریزی مقوله تازه‌ای نیست، از زمانی که فردیک و نیلسون تایلور (F.W.Taylor ۱۹۱۱) در تئوری مدیریت علمی روشهای علمی انجام کار را مطرح نمود، همواره در مدیریت سازمانها طراحی روشهای علمی برای افزایش کارآیی و اثر بخشی برنامه‌ها مدنظر بوده است (۳). خدمات بهداشتی درمانی گرچه نوعاً و از جنبه‌های انسانی با سایر خدمات تفاوت‌هایی دارد ولی نیاز روز افزون جامعه به خدمات بهداشتی درمانی و محدودیت منابع و امکانات ضرورت توجه به بعد اقتصادی برنامه‌ریزی را می‌طلبد. امروز در دکترین اقتصاد بهداشت هزینه

با گذشت چندین سال، از ادغام بهداشت روانی در مراقبتهای بهداشتی اولیه^۱ PHC هنوز پوشش این خدمات در مقایسه با دیگر اجزاء از پوشش مطلوبی برخوردار نمی‌باشد و تنها بخش کوچکی از هر

شبکه بهداشتی درمانی را شامل می‌شود. پوشش اندک خدمات بهداشت روانی در مقایسه با دیگر اجزاء PHC تصور نوعی بلا تکلیفی را القا می‌کند خاصه که تفکر تأثیر ناپذیری خدمات تخصصی از سطوح محیطی شبکه‌های بهداشت و درمان هم در

* استادیا گروپزشکی اجتماعی دانشگاه علوم پزشکی کردستان، خیابان پاسداران، سنندج، مؤلف مسئول

^۱ - Primary health care

۴۲۴۴۴ نفر دیگر خارج از پوشش بهداشت روانی و هم مرز جغایی با جمعیت فوق الذکر بوده‌اند (گروه شاهد). در گروه مورد ۷۵ بیمار افسرده و در گروه شاهد ۶۰ بیمار افسرده از طریق بررسی پرونده‌ها و لیست بیماران مراجعه کننده به کلیه مراکز بهداشتی درمانی روستایی در منطقه مورد مطالعه و مرکز روانپژوهی سنتدج و بخش روانپژوهی بیمارستان توحید سنتدج شناسایی شده‌اند. این دو گروه از نظر مراجعات سرپایی سالانه، میانگین روز بستره، هزینه سالانه هر بیمار، و منفعت سالانه هر بیمار مورد مقایسه قرار گرفته‌اند. نوع و روش درمان به عنوان متغیرهای مستقل و مراجعات سرپایی و روز بستره، هزینه و منفعت به عنوان متغیرهای وابسته می‌باشند. سن و جنس و شغل به عنوان متغیرهای زمینه در دو گروه مقایسه شده‌اند. تجزیه و تحلیل اطلاعات با استفاده از نرم افزارهای SPSS صورت گرفته است. در بیان مفاهیم و واژه‌ها منظور از هزینه، جمع هزینه اداری تشکیلاتی، درمان و تردد بیمار و خانواده آنها به مراکز درمانی می‌باشد که از طریق دفاتر حسابداری و بودجه و برآورد هزینه استهلاک و نیز بررسی پرونده بیماران و مصاحبه با خانواده آنها محاسبه شده است. منظور از منفعت تبعات اقتصادی ناشی از کاهش ساعت مراقبت از بیمار در خانواده و افزایش ساعت کار بیمار افسرده برادرمان می‌باشد.

نتایج:

نسبت ابتلاء به بیماری افسردگی در گروه مورد ۱/۸ در هزار و در گروه شاهد ۱/۴ در هزار است که آزمون Z اختلاف معنی داری را بین دو گروه مورد و شاهد از نظر نسبت ابتلاء به افسردگی نشان نداده است ($Z=0.99$). میانگین سنی کل بیماران افسرده ۳۵/۵ سال با انحراف معیار ۱۳/۳ سال بوده است. متوسط سن در گروه مورد ۳۷/۲ سال با انحراف معیار ۱۴ سال، در گروه شاهد ۳۳/۴ سال با انحراف معیار ۱۲/۲ سال بوده است. آزمون آماری t اختلاف معنی داری بین دو گروه از نظر میانگین سنی نشان نداد ($P=0.103$). از کل ۱۳۵ بیمار افسرده ۴۶ نفر مرد (۳۴٪) و ۸۹ نفر زن (۶۶٪) بودند. آزمون χ^2 اختلاف مشخص بین دو گروه از نظر جنس نشان نداد ($P=0.193$). متوسط روز بستره بیماران افسرده در گروه مورد ۱/۶۵ با انحراف معیار ۲/۴ و در گروه شاهد ۳/۶ با انحراف معیار ۱/۱ معنی دار نمی‌باشد ($P=0.054$). تست آماری t اختلاف معنی داری را بین دو گروه از نظر متوسط روزهای بستره نشان نداده است ($t=1.94$ ، $df=133$ ، $P=0.054$).

متوسط مراجعات سرپایی سالانه کل بیماران افسرده ۴/۱۶ بار با انحراف معیار ۱/۹۴ بار بوده است در بیماران افسرده گروه مورد میانگین مراجعات سرپایی سالانه ۴/۸ بار با انحراف معیار ۱/۶ بار و در گروه شاهد به ترتیب ۳/۳ و ۱/۸ بار بوده است. آزمون t نشان داد که متوسط مراجعات سرپایی سالانه در گروه مورد بیشتر از گروه شاهد بوده است ($P=0.000$).

های پخش بهداشت و درمان جزء "خدمات غیر مولد" و با "سوبسید" تلقی نشده و به صورت سرمایه‌گذاری مولده مورد توجه است (۵). یکی از معیارهای ارزیابی استراتژی مناسب در بهداشت و درمان بعد کارآیی آن است. در زمینه خدمات بهداشتی درمانی ۳ نوع کارآیی قابل تمیز است (۴).

۱- کارآئی تکنیکی، که در واقع پاسخگویی به این سوال را مطرح می‌کند که در ازاو بکارگیری پرسنل و نیروهای انسانی بخش بهداشت و درمان و ابزار و تجهیزات بکار گرفته شده میزان ستاده به حداکثر رسیده است؟ کیفیت مراقبتهای بهداشتی درمانی و خدمات تشخیصی اجزاء مؤثر کارآیی تکنیکی را شامل می‌شوند که طیف وسیعی را در برمی‌گیرد.

۲- کارآئی مقیاسی، که مسئله استاندارهای کمی و احدهای بهداشتی درمانی در ارتباط با پوشش جمعیتی مطرح میکند که برای جمعیت معین احدهای مستقر مشخصی را پیشنهاد می‌نماید که جنبه اقتصادی مسئله در آن مستتر است. در یک مطالعه در آمریکا حداکثر تخت بیمارستانی برای به حداقل رسانیدن هزینه ها ۱۹۰ تخت برآورد شده است (۶). مصدق عدم توجه به این مقیاس بیمارستانهایی است که در نقاط کم جمعیت توسعه افراد خیر ساخته می‌شود.

۳- کارآئی اقتصادی، که در آن بکارگیری تکنیکهای مدیریتی برای ترکیب فعالیتها بصورت حداقل نمودن هزینه و حداکثر نمودن بازده می‌باشد. به عبارت دیگر برای ارائه میزان ثابتی از خدمات هزینه به حداقل رسیده باشد (۴). در سالهای اخیر کارآئی اقتصادی برنامه‌های بهداشتی درمانی مورد توجه محافل بین المللی و خاصه سازمان بهداشت جهانی قرار گرفته و استراتژیهای بهداشتی درمانی که در شرایط مساوی بار مالی کمتری داشته باشد مورد تأکید است. بحث استفاده از نیروی ارزان (بهورز) در محل مناسب به جای نیروی گران (پنشک) در مراقبتهای بهداشتی درمانی اولیه PHC از کنفرانس آلمانی در سال ۱۹۷۸ نصب‌العین می‌باشد. تحلیل هزینه - منفعت (Cost-Benefit analysis) یکی از تکنیکهای مورد استفاده برای ارزیابی اقتصادی برنامه‌هاست که در آن هزینه ریالی اجرای یک برنامه با تبدیل ریالی نتایج حاصل از اجرای برنامه مورد تجزیه و تحلیل قرار می‌گیرد. در کشور ما ایران که یکی از کشورهای نسبتاً موفق در زمینه ادغام مراقبتهای اولیه بهداشتی و درمانی در نظام بهداشت و درمان است متأسفانه به ارزشیابی اقتصادی از استراتژیها توجه لازم معطوف نشده است. این مطالعه با هدف تحلیل هزینه- منفعت بیماران افسرده در سیستم بهداشتی استان کردستان انجام شده است.

مواد و روشها

نوع مطالعه شاهد - موردی و ابزار جمع آوری اطلاعات پرسشنامه بوده است. جمعیت مورد بررسی ۸۵۲۹۲ نفر بوده که ۴۲۸۴۸ نفر آنها ساکن در مناطقی بوده اند که در سال ۱۳۷۲ تحت پوشش خدمات بهداشت روانی در شبکه بهداشت و درمان استان کردستان بوده است (گروه مورد).

معنی دار بوده است، این امر می‌تواند بیانگر مراقبت بیشتر از بیماران در سیستم ادغام بهداشت روانی در PHC در جامعه پژوهش باشد. متوسط هزینه در بیماران افسرده تحت پوشش خدمات روانی علیرغم مراجعت بیشتر آنها، کمتر از متوسط هزینه گروه شاهد بوده است. این امر می‌تواند ناشی از هزینه اداری تشکیلاتی کمتر واحدهای محیطی شبکه (خانه‌های بهداشت) باشد که محل مراجعه تکراری بیماران تحت درمان بوده است. منفعت بیشتر بیماران افسرده تحت پوشش خدمات بهداشت روانی در مقایسه با بیماران افسرده گروه شاهد که به صورت تبعات اقتصادی کاهش ساعات مراقبت در منزل و افزایش ساعات کار تجلی یافته است، نشان دهنده بعد اثربخشی درمان در این گونه بیماران می‌باشد. با مقایسه هزینه و منفعت می‌توان گفت که استراتژی Benefit cost ratio (BCR) می‌توان گذشته از تأثیر مثبت بر امر ادغام بهداشت روانی در PHC گذشته از تأثیر مثبت بر امور مراجعت بیشتر بیماران و تحت کنترل بودن آنها، از دیدگاه اقتصادی نیز باصره‌تر است. صرفه جوئی در اعتبارات بهداشت و استفاده بهینه از منابع زمینه استفاده بیشتر و بهتر نیازمندان را از خدمات بهداشتی درمانی فراهم خواهد کرد.

منابع

۱. شادپور کامل، شبکه مراقبتهای اولیه بهداشتی در ایران و گسترش شبکه‌های بهداشتی کشور. تهران، انتشارات معاونت امور بهداشتی، وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی و یونیسف، ۳۷۷: صفحه ۴۶-۴۴.
۲. طرح کشوری بهداشت روانی. تهران، انتشارات ستاد گسترش وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی، ۱۳۶۷: صفحه ۸-۱۴.
۳. تایلور ونیسلو. اصول مدیریت علمی تایلور. ترجمه طوسی محمد علی. تهران، انتشارات مرکز آموزش مدیریت دولتی، ۱۳۶۹: صفحه ۶۱-۴۷.
۴. کریمی ایرج. اقتصاد بهداشت. تهران، جزو درسی دانشگاه آزاد اسلامی، ۱۳۷۳: صفحه ۱۲-۴.
5. Jacobs P. The Economic of Health and Medical care. AN ASPEN Publication. Maryland U.S.A, 1991: 30-42
6. Newbrander A, William M. Hospital Economic and financing in developing countries. WHO, Geneva, 1991: 1-80.
7. Primary Health Care. Alma-Ata, WHO, Health For All series, No1, 1989: 1-4

متوسط هزینه سالانه هر بیمار افسرده در کل بیماران ۱۹۵۹۸۸ ریال با انحراف معیار ۳۳۹۰۰۱ ریال بوده است. میانگین هزینه در بیماران افسرده گروه مورد برابر ۱۲۲۳۶۵ ریال با انحراف معیار ۲۹۵۷۴۸ ریال و متوجه هزینه در بیماران افسرده گروه شاهد ۲۸۸۰۱۶ ریال با انحراف معیار ۴۰۱۱۰۴ ریال بوده است. آزمون t نشان داد که متوجه هزینه سالانه در بیماران افسرده گروه مورد کمتر از متوجه هزینه سالانه بیماران افسرده گروه شاهد بوده است ($p=0.004$). جدول شماره ۱ توزیع هزینه بیماران افسرده را در دو گروه مورد و شاهد نشان میدهد.

متوجه منفعت سالانه در بیماران افسرده مورد بررسی ۵۱۰۸۶ ریال با انحراف معیار ۶۴۹۸۷ ریال می‌باشد. میانگین منفعت سالانه در بیماران افسرده گروه شاهد ۲۷۲۷۰ ریال با انحراف معیار ۲۳۳۱۷ ریال بوده است. تست آماری t نشان داد که متوجه منفعت سالانه بیماران افسرده در گروه مورد بیشتر از گروه شاهد می‌باشد ($p=0.008$). جدول شماره ۲ توزیع منفعت را در گروه بیماران افسرده نشان میدهد.

جدول شماره ۱: توزیع هزینه سالانه بیماران افسرده
بر حسب جنس در دو گروه مورد و شاهد

جمع	هزینه به ریال						جمع
	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	
۵۵۶	۷۵	۲۲/۲	۴۰	۴	۵۹/۵	۶۹	گروه مورد
۴۴۴	۶۰	۷۷/۸	۶۰	۶	۴۰/۵	۴۷	گروه شاهد
۱۰۰	۱۳۵	۱۰۰	۹	۱۰۰	۱۰	۱۱۶	جمع

$\chi^2 = 5/75$ df=۲ P=۰.۰۵۶

جدول شماره ۲: توزیع منفعت سالانه در بیماران افسرده
در گروه مورد و شاهد

جمع	منفعت						جمع	
	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد		
۵۵۶	۷۵	۱۰۰	۷	۵۷/۷	۵۲	۴۸/۵	۱۶	گروه مورد
۴۴۴	۶۰	.	.	۴۵/۳	۴۳	۵۱/۵	۱۷	گروه شاهد
۱۰۰	۱۳۵	۱۰۰	۷	۱۰۰	۹۵	۱۰۰	۳۳	جمع

$\chi^2 = ۰/۸۸$ df=۲ P=0.34

بحث

مقایسه بیماران دو گروه مورد و شاهد نشان داد که این دو گروه از نظر سن و جنس اختلاف معنی داری ندارند و با توجه به اینکه دو گروه در مناطق هم جوار قرار گرفته‌اند و از نظر جغرافیایی و سایر شرایط اقلیمی، اجتماعی، اقتصادی شبیه هم می‌باشند، لذا اختلاف مشاهده شده در هزینه و منفعت می‌تواند از نوع استراتژی درمانی باشد که هر یک از دو گروه از آن بهره گرفته‌اند. متوجه مراجعت سرپایی سالانه در گروه بیماران افسرده تحت پوشش خدمات بهداشت روانی بیشتر از گروه غیر تحقیق پوشش بهداشت روانی بوده، و از نظر آماری